

E. Interpretarea articolului 24

- 7) Articolul 24 are efectul de a impune oricărui pasager care dorește să beneficieze de o despăgubire în temeiul articolului 19 din regulament obligația absolută de a depune o plângere în termen de două luni de la data la care a fost prestat sau ar fi trebuit să fie prestat serviciul?

F. Interpretarea articolului 25

- 8) Jurisdicția organismului național competent responsabil cu aplicarea regulamentului este limitată la călătorii care implică porturile menționate la articolul 25 din regulament sau se poate extinde și asupra călătoriei de întoarcere din portul unui alt stat membru în statul organismului național competent?

G. Validitatea deciziei și a notificărilor

- 9) a) Care sunt principiile și normele de drept al Uniunii pe care instanța de trimitere ar trebui să le aplice în aprecierea validității deciziei și/sau a notificărilor transmise de organismul național de aplicare a legii în raport cu articolele 16, 17, 20 și/sau 47 din cartă ⁽²⁾ și/sau principiile proporționalității, securității juridice și egalității de tratament?
- b) Testul privind caracterul nerezonabil care ar trebui aplicat de instanța națională este cel al erorii vădite?

H. Validitatea Regulamentului 1177/2010

Această întrebare va prezenta relevanță numai în funcție de răspunsurile la întrebările anterioare.

- 10) Regulamentul (CE) nr. 1177/2010 este valid din punctul de vedere al dreptului Uniunii, având în vedere în special:

- a) Articolele 16, 17 și 20 din cartă?
- b) Faptul că operatorii de transport aerian nu au nicio obligație de a plăti despăgubiri în cazul în care informează pasagerii cu privire la anulare cu cel puțin două săptămâni înainte de ora de plecare prevăzută [articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul nr. 261/2004 ⁽³⁾]?
- c) Principiile proporționalității, securității juridice și egalității de tratament?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO 2010, L 334, p. 1).

⁽²⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2012, C 326, p. 391).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelunge a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — X/Kuoni Travel Ltd

(Cauza C-578/19)

(2019/C 328/35)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit)

Părțile din procedura principală

Recurentă: X

Intimată: Kuoni Travel Ltd

Întrebările preliminare

- 1) Situația neexecutării sau a executării necorespunzătoare a obligațiilor care decurg din contractul încheiat între un organizator sau un detailist și un consumator cu privire la furnizarea unui pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite, atunci când această neexecutare sau executare necorespunzătoare este rezultatul acțiunilor unui angajat al unei societăți hoteliere care este furnizor al serviciilor la care se referă contractul:
 - a) intră în domeniul de aplicare al exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță teza a doua; și, în caz afirmativ,
 - b) care sunt criteriile pe care trebuie să le aibă în vedere instanța națională pentru a aprecia dacă se aplică această excepție?
- 2) În cazul în care un organizator sau un detailist încheie un contract cu un consumator pentru un pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE a Consiliului, iar o societate hotelieră prestează servicii la care se referă contractul, un angajat al acestei societăți hoteliere trebuie să fie considerat el însuși un „furnizor de servicii” în sensul exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță din directivă?

⁽¹⁾ JO 1990, L 158, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom) (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)/The Food Standards Agency

(Cauza C-579/19)

(2019/C 328/36)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom)

Părțile din procedura principală

Recurente: R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)

Intimată: The Food Standards Agency

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 854/[2004] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 882/[2004] ⁽²⁾ se opun unei proceduri prin care, în temeiul articolului 9 din Food Safety Act 1990 [Legea din 1990 privind siguranța produselor alimentare], o instanță de pace decide pe fond și pe baza dovezilor experților numiți de fiecare parte dacă o carcasă nu respectă cerințele de siguranță alimentară?